

עלון הזית 2014

קיבוץ גזית, עלון מספר 1316, 12.09.2014

צילום: חופית קשת

בשמחות שלכם!! אין לצוות ולי אפשרות לדעת (ולזכור) הכל ואנחנו מאוד נשמח לברך, גם באיחור, ולשתף בשמחה את קוראי העלון.

תודה גדולה לחופית קשת על צילום השער, התמונות בעמוד זה ותמונות ילדי כיתה א'

העלון הבא יצא בסוכות, ולכן - שנה טובה!

שנת בריאות, צמיחה, שמחה, שיתוף, הבנה ושקט מסביב

שבת שלום כרמית מאיר

בין עלון לעלון, עבר קצת יותר מחודש.

חמישה שבועות בסה"כ שבהם כל כך הרבה מעגלים שנסגרו ונפתחו כאן אצלנו.

העלון הפעם, יותר מתמיד, משקף בעיני את מעגל החיים בקהילה שלנו.

הוא מתחיל בפרידה עצובה משלושה חברי קיבוץ, כל אחד וסיפור

חייו, שלושתם התמודדו בשנים האחרונות עם קושי בריאותי גדול, כל אחד מהם היה חלק בנזף של הקיבוץ, לכל אחד הייחודיות שלו.

כשיוצא לי לבקר באזור שיכוני הותיקים ולהביט מסביב, מצד אחד יש לי תחושה של עצב, של זכרונות מהרבה חברים שהכרתי כילדה וכבוגרת ואינם פה,

מצד שני, יש משהו מעודד וממלא חיים בלראות איך אופי השכונות משתנה. פה ושם משתלבות משפחות עם ילדים, רואים צעצועים ואופניים מפוזרים וילדים רצים, אני מניחה שזו המשמעות של קהילה שממשיכה להתקיים ולהתחדש.

בהמשך העלון, בחרנו להתמקד בצמיחה והתחדשות. הכרות עם נבחרת 12 ילדי כיתה א' שמתחילים בימים אלו צעדים ראשונים בבית הספר.

הכרות עם פרויקט סיר לילדות, שפועל כבר כמעט שנה, בשקט, צומח ומשתכלל. אחת הקבוצות המשמחות והמיוחדות שקמו כאן ושאינו מאושרת להיות חלק ממנה.

לצד אלו, הדיווחים והטורים הקבועים, מאמרים שכתבו חברים בנושאים שונים הקרובים לליבם.

מילה קטנה לגבי הברכות - **אנא** - עדכנו ושתפו אותנו

מועדת בנים:

ברכות לאלמוג ליפשיץ
לרגל השחרור מהצבא, מאחלים
לך "נחיתה רכה" באזרחות..

פינת הזיכרון

חברי גזית שנפטרו בחודש ספטמבר:

אליזבט (גיגי) הולצמן 06/09/2008
גניה ליטוק 08/09/2011
יהי זכרם ברוך

עלון גזית

עורכת: כרמית רזיאל מאיר

מערכת: תמר ד., קרן ל., נטע צ., אילנה מ.ק.

עיצוב גרפי: אילנה מ.ק.

מייל: alon.k.gazit@gmail

ת.ד.: 265

בגיל הרך -

בסוף הקיץ סיימנו שיפוץ קטן והכרחי בגן "רקפת" שעיקרו התאמת השירותים לדרישות משרד החינוך.

אנו חווים השנה ירידה משמעותית של כמות הילדים במערכת. הירידה נובעת משני גורמים מרכזיים -

• סבסוד חינוך ע"י המדינה מגיל 3 אשר מקטין משמעותית את כמות הילדים המגיעים לחינוך בגזית ולכל למסגרת פרטית אחרת.

• המבנה הדמוגרפי בגזית.

המערכת בוחנת כיצד להתמודד עם הפער המשמעותי כך שמצד אחד נשמר את המערכת ואיכות החינוך ומצד שני נמנע מהגדלת הגרעון התקציבי.

נאחל לכל הילדים שלנו שנה פורייה, מחנכת ומאתגרת.

פרידה של ענף התשתיות ממוחמד

ביום ראשון 31.8.2014 נפרדנו ממוחמד שעבד בענף האינסטלציה שנים רבות.

מוחמד התחיל דרכו כטייח מוכשר ובמשך הזמן התמקצע כאינסטלטור.

בנאמנות, כישרון, טוב לב וחיוך נתן שירות, תיקן וביצע מטלות שונות ברחבי הקיבוץ.

מוחמד אהב על כל הסובבים אותו, איש ישר ונעים הליכות שהיה חלק מקהילת גזית והקהילה היתה חלק ממנו.

באירוע הפרידה, ירדו לא מעט דמעות וסופרו סיפורים על שנים עברו. מוחמד הבטיח לבוא ולבקר ואנחנו מצדנו נקבל אותו בברכה בכל פעם שיגיע.

תודה גדולה למוחמד על השנים הרבות ומלאות העשיה שתתם לגזית.

בהצלחה ענקית בהמשך דרכו.

צוות החצר והאחזקה

מתוך דבריו של מוחמד:

חברים יקרים, שתדעו שכל הזמן שהייתי איתכם הקדשתי את כל המרץ, היכולת והזמן שלי למענכם, למען האנשים והקהילה, ולא כמקום עבודה.

נתתם בי אמון מלא כשנכנסתי לביתכם מטעמי עבודה.

הבנתי שאני רצוי פה והרגשתי חלק מכם.

הימים והאנשים שאני אוהב ימשיכו איתי עמוק בלב.

מבטיח שמירה על קשר ויחסים טובים.

החודש נפרדנו בצער

מדורה אברמוביץ ומרטה שורר

ברצוני להשתתף בצערן של המשפחה והחברים.
יהי זכרן ברוך.

1. התנהגות בין חברים/ות בקהילה -

למרות שהנושא לכאורה ברור לרובנו, בשל מספר אירועים לא פשוטים בהם טיפלנו לאחרונה, ברצוני להזכיר ולהתריע:

אלימות ותוקפנות- פיזית או מילולית (כולל מכתבי שטנה אונימיים) - לא מקובלת ולא תתקבל בגזית.

מצופה מאתנו להיות אחראים להתנהגותנו והמבוגרים/ות בינינו אמורים גם לשמש דוגמה חינוכית לצעירים וילדים.

חילוקי דעות אנו פותרים בהידברות.

2. בטיחות -

קלאב קאר - הקלאב קארים של גזית מיועדים לנהיגה באזורים סלולים בלבד. נהיגה מאושרת רק לבעל רישיון. כל הנוסעים חייבים לנסוע בישיבה.

טוסטוסים - נהיגה בטוסטוס ברישיון מתאים בלבד ועל פי חוק. יש להקפיד על הרכבה בישיבה.

אנא הקפידו על נהיגה על פי ההוראות.

3. לחימה בדרום -

בשעה טובה הגענו להפסקת אש שאנו מקווים שתחזיק מעמד יותר מקודמותיה. במהלך המלחמה ניסה הקיבוץ להפנות את משאביו לכל עזרה שנדרשה בתחומים שונים.

כמו כן הגיעו אנשים רבים על מנת להתנדב ולעזור. ושוב, כמו במקרים אחרים בעבר, ניתן היה להיחשף לחוסנה וכוחה של הקהילה שלנו.

ברצוני להודות לכל התורמים והעוזרים בתחומים השונים - שגיא הרשקוביץ, ליאונד

פרמן, ענת בינדמן, טלי אלון, דקלה רותם, רחל שגיא, דבי עצמון, יואנה ונערי החינוך החברתי, גיורא גלברט ושאר

החברים שפתחו את הלב והבית על מנת לארח משפחות.

4. חניות בגזית -

השנה קיבלה הוועדה תקציב לבחינה ויישום פתרונות לחנייה. המקומות בהם החליטה וועדת תכנון שנון יהיה

להוציא לביצוע הסדרת חנייה הן אזור שכונת שגיב הישנה ובאזור מאחורי המרפאה. המטרה היא להקל את עומס

הרכבים הקיים בשכונות אלו.

אנו פועלים על מנת לתכנן ולהוציא לביצוע עד סוף השנה.

5. שנת לימודים -

במהלך הקיץ נאלצנו להתמודד עם לא מעט בעיות שנבעו מפערים בתפיסה בינו לבין משרד החינוך באשר לקייטנות

ומהמלחמה שחווינו בדרום אשר שינתה חלק מהתכנון שהיה למערכות הבלתי פורמאליות. המערכת פעלה לכל

אורך הדרך על מנת לתת מענה מיטבי.

השנה נפתחה כסדרה בכל המסגרות:

בתי ספר - כמידי שנה נוסעים ילדי א'-ו' ל"אופקים" שבמרחביה וילדי ז'-יב' ל"עמקים" - תבור" שבמזרע. כולם

חוזרים לגזית מידי יום לפעילות במסגרת החינוך החברתי בגזית.

סלומון, או סלו כפי שכולם כינו אותו, שלמה לוין נולד במונטווידאו בירת אורוגוואי ב-28.4.1933 להוריו רחל ויצחק, שהיגרו בגיל צעיר מאוד מפולין. שלמה נולד כשהיתה אמו בת 19, ממנה למד אוטוידקטיקה מהי. לאביו היה בית מלאכה לתפירת נעליים ומזה התפרנסה המשפחה. בבית דיברו יידיש וזאת היתה השפה הראשונה ששמע שלמה, משפחת מהגרים בני מעמד הביניים. הוריו ובעקבותיהם שלמה, היו חלק מהתנועה היהודית הפרוגרסיבית, המקורבת באידיאולוגיה למפלגה המרקסיסטית. הוריו של שלמה היו בין מקימי הקהילה הקשורה לתנועה זאת, קהילה שהיתה מפותחת מאוד מבחינה תרבותית וחברתית, והקימה לעצמה בתי ספר, בנקים, קופת

חולים ומרכז קהילתי גדול ופעיל. אחותו סוניה נולדה כשהיה כבר בן 10. שלמה וסוניה גדלו בבית בעל אידיאולוגיה מרקסיסטית אותה הביאו ההורים מאירופה, הציונות לא היתה כלל אופציה. כשהחליטה אחותו לעלות ארצה היה זה שלמה עליו הוטל התפקיד לרכך את ההורים ולספר להם על תוכניתה. רק בשנים האחרונות, מספרת אחותו, שוחחנו בינינו על העוול שעשתה תנועת icuf, שהסתירה מהם פרטים רבים וחשובים על מדינת ישראל ועל הציונות בכלל. שלמה למד עד כיתה ט', למרות שאובחן כמחונן ואולי בשל כך, החליט כנראה שאין לבית הספר יותר מה לתרום לו והצטרף לבית המלאכה של אביו, מה שהיה מקור פרנסתו במהלך השנים הבאות. כשבגר עבר שלמה לפעילות במפלגה הקומוניסטית, דרכה הפך להיות עורך מדור הספורט של עיתון el popular מכישוריו העיתונאים זכינו אף אנחנו כאן בגזית - ליהנות.

בשנת 1956 נישא שלמה ומנישואים אלו נולדה בתו גבריאלה, שעלתה עם בני משפחתה לארץ לפני מספר שנים. לצד עבודתו בבית המלאכה לתפירת נעליים לא פסק שלמה מהפעילות הפוליטית-חברתית-תרבותית בקהילה.

בשנת 1969 נישא שלמה בנישואים שניים למירטה, להם היה מכנה משותף רחב מאותה תנועה בה הכירו. באורוגוואי נולדו בנם הבכור דניאל ואחריו עמי. בשנת 1973 עלתה באורוגוואי חונטה צבאית והשליטה דיקטטורה קשה מאוד. כל מה שהיה בעל גוון כלשהו של שמאל הוחרם. שלמה, מירטה וחבריהם ירדו למחתרת והיה עליהם לעזוב את המדינה בבהילות. אמו של שלמה כבר נפטרה ואביו עלה עם אחותו וחי בארץ, בקיבוץ מצר. רעיון הקיבוץ גם היה להם מוכר וגם תאם את השקפת עולמם וכך החליטו לעלות ולחיות בקיבוץ. בשנת 1977 עלתה משפחת לוין למרכז קליטה במשמר העמק ודרך דורה אברמוביץ ודוד פרסטאי, אותם הכירו עוד מאורוגוואי, הגיעו לגזית, כאן נולדה בתם הצעירה נעה.

בתחילת החיים בגזית עבד שלמה במטע אך די מהר מצא עצמו חלק ממחלקת הדפוס בפלזית, עד התקף הלב הראשון שעבר. בשנות ה-80 היה שלמה יחד עם צבי כהן ז"ל, מאמן את קבוצת הכדורגל של גזית. מהמפעל עבר שלמה לעבוד בניהול החשבונות של המטבח לצד האקונומים השונים, תפקיד בו תרם עד לזמן האחרון ממש.

בשנת חייו האחרונה נאבק ראשו הצלול של שלמה, שידע שגופו הולך ונחלש, ידע מה מחכה לו מבחינה גופנית אבל לא רצה להשלים עד שהוכרע.

אבא,

האדם הוא תבנית נוף מולדתו, ואתה נוצקת לתוך תבנית רחוקה מכאן. הבאת לנו משם אמונה בעולם טוב יותר, אמונה בצדקת הדרך ובמאבק למען אותו עולם. הבאת לנו משם בדיחות וחוש הומור שלפעמים גורם לזרים להשתתק במבוכה. ובעיקר הבאת לנו משם יושר פנימי שטמון בתוך כל אחד מאיתנו. גדלנו לתוך סיפורים על חוסר צדק דיקטטורי ומלחמות בו, בלי פחד מהתוצאות, למדנו לא לשתוק כשיש לנו מה להגיד ושיש דברים בעולם עליהם אסור להתפשר. ובעיקר - ינקנו מאז שעמדנו על דעתנו את ערכי ההומניזם, האמונה באדם ואת האידיאל של חברת מופת. אלוהים יודע שאהבת להתווכח וקור רוח לא היה מתכונותיך הבולטות... גם את זה קבלנו ממך! את כל אלה איש לא יוכל לעקור מתוכנו.

היית אדם משכיל, אוטוידקט שלא סיים תיכון, מעיין בלתי נדלה ממש של ידע הסטורי וכמובן כדורגל. האוהד מספר אחד של נבחרת התכלת, שגדל על האגדה של המרקאנסו בברזיל. בן סנדלר שירש מהוריו תודעה ולמד לדבר על מעמד ומהפכה. בתוך הסערות של אורוגוואי בשנות ה-60 וה-70 נמשכת ללהט המהפכני שסחף את היבשת ושלווה אותך עד היום האחרון.

בן לקהילה יהודית גאה ומיוחדת ששמרה על גחלת של עולם שנעלם. על דרך האמיצה שילמת מחיר יקר - נרדפת, איבדת את עבודתך ולבסוף גם את מולדתך, אך מעולם לא התחרטת עליה. בגיל לא צעיר עזבת את הארץ היחידה שהכרת והתחלת חיים חדשים בישראל. למרות הקשיים ניסית ללא הפסקה למצוא את מקומך כאן בקיבוץ. האם הצלחת? נרצה להאמין שכן. תמיד התעקשת להביע את דעתך ולהשמיע את קולך, גם אם היה קול שהדהדו בו חוויות ולקחים מארץ רחוקה.

כאן גידלת אותנו ואנחנו עברנו ביחד איתך את הקושי שבהסתגלות לתרבות החדשה, למנטליות של הארץ ושל הקיבוץ. לתוך כל זה ידעת תמיד להכניס שמחה והנאה כמו משחק כדורגל או ארוחה טובה. היית גאה בנו ודאגת לנו בכל דרך בה יכולת, בכל דרך שאפשרנו. היית מאושר במיה ואורי, הנכדים ועשית מאמצים גדולים כדי לראות אותם, גם כשהיו רחוקים והיה לך לא קל ועשית מאמצים גדולים להחזיר את גבריאלה בתך מהנישואים הראשונים לחיך, והיום היא כאן אתך.

אבא, לפני שנרדמת אמרת שאתה מפחד. אתה לא צריך לפחד יותר. אצלנו בלב תמיד תחיה.

נזכור אותך מחיך, מתבדח, מתכונן לקראת שידור של משחק. נזכור את המבט בעיניך שהיה נפתח ומואר כשהיינו איתך.

נוח בשלום אבא. מדינאל, עמי ונעה

מרטה יקרה

לפני 21 שנה הצטרפת אלי בגזית לבניית חיים משותפים איתי. הופעתך בביתנו כאן הביאה לי קרן אור. מיום בואך הראשון, שוב לא פגשתי דלת נעולה, בשובי מיום העבודה שלי. פגשתי אותך מרטה, בבית מטופח, מחומם בימי החורף ומקורר בימי הקיץ החמים. ואילו בימי שישי, שוב קידם את כניסתי לחדר, הריח הנעים של עוגה או ה"רוגלך" שאת אפית בתנור.

מיד עם הגעתך השתלבת בתפקיד המטפלת של חברת הנוער שנקלטה בקיבוץ. עשית את עבודתך נאמנה בהמון מסירות. על הצלחתך בתפקידך זה, מעידה העובדה שרבים מאותם נערים ונערות המשיכו לשמור איתך קשר מתמשך.

להפתעתי נקלטת גם מהר בחוג החברים שלי, ידידיי משכבר הימים. הרי הייתה זו קבוצה של "פולנים" עם מנטליות כה שונה משלך הארגונינית (אפשר, שנוכחותה של דבורה שכנר הארגונינית, באותו חוג שלנו, היא שהקלה עלייך את הקליטה באותם מפגשים מיוחדים וקבועים של ערבי שבת). מעבר לזה, את המשכת לקיים קשרי ידידות עם קבוצת החברים שלך, שבקיבוץ שומרת. כל פגישה עימם הייתה בשבילך חוויה. מהר מאד גם אני הרגשתי מחובר אליהם ושמחתי לקראת כל מפגש איתם. מרטה. לפני שנים רבות פקד אותך מדי פעם ופעם חולי אחר חולי... והיו אלה מחלות לא קלות. כעוף החול שוב ושוב קמת ושבת לאיתנותך. לא נפלת ברוחך ושבת מהר לקיים אורח חיים רגילים.

את הצטרפת לעבודה במועדון ושם היית לאורך שנים רבות, שותפתה של נעמי גרוסמן. בתקופת חיינו המשותפים זכית להשיא שניים מבנייך, את עופר ואת יניב. הספקת לחבק חמישה נכדים/ות בנוסף לשניים שנולדו לעמי ודליה, עוד קודם בואך אלי.

אני עד לכך, שהחיבור לבני המשפחה שלך האלה, היו תמיד, בראש דאגתך, הדבר היקר שבחיך היוו המשפחות על ילדיהם. בהתרגשות רבה קיבלת תמיד כל ביקור שלהם בביתנו. כך גם כל ביקור של שנינו בשומרת אצל משפחתך ואצל החברים הקרובים שלך, היו בשבילך חגיגה אחת גדולה ומהנה. בני משפחתי שלי קיבלו אותך תמיד באהבה והעניקו לך הרגשת קשר. השתתפו בכל אירוע של שמחה אצל בני המשפחה שלך וכן העניקו לך תמיכה רבה בעתות חולי.

פעמיים הספקת גם לנסוע לארגנטינה ולפגוש את בני המשפחה הרבים שלך. כמה גאה היית בשוכך הביתה. ראית בזה הגשמת חלום. את שאיפתך זו הצלחת להגשים. היו גם היו טיולים משותפים לנו, בחו"ל ובארץ. החיים התנהלו על מי מנוחות עד שלאחרונה פקדה אותך מחלה סופנית שאין לה מרפא. שוב לא נותר סיכוי להביא לך מרפא.

באו ימים אין חפץ בהם. והם לא היו קצרים. קשה, קשה מאד היה להיות עד לאפסותו של האדם. את מרטה, שהיית מלאת חיים, שקעת אל חוסר השליטה ולדעיכה מתמשכת שאין ממנה חזרה. לפני שניטל ממך הדיבור, הספקת לומר לי באחת הפרידות כאשר אמרתי לך לילה טוב, השבת לי במשפט שנחרט בזיכרוני. אמרת: למה, למה צריך אדם לסבול כה הרבה? זו הייתה התלונה היחידה שאי פעם השמעת. בכל המצבים הקשים שפקדו אותך, לא השמעת אף לא "אוי" אחד..

בפרקי אבות נאמר:

"על כורחך אתה נוצר ועל כורחך אתה נולד ועל כורחך אתה חי ועל כורחך אתה מת" מרטה, את חסרה לי – יהי זכרך ברוך.

שלך חיים שורר

בהזדמנות זו אני מוצא לנכון לשלוח המון תודה והערכה לבתיה, מרכזת הרווחה בקיבוצי, ולכל אנשי הצוות שבבית הסעודי שלנו, שסעדו את מרטה בהמון מסירות, נינוחות ואמפטיה שאין לה שעור. אני אסיר תודה אין קץ לכם. תבואו על הברכה, ממני חיים שורר.

דברים שכתבה מירטה לוי:

דורה ואני הכרנו כשהיינו בנות 17 ועבדנו בהנהלת החשבונות של קופרטיב שאיגד סוחרים יהודיים שמכרו סחורות בהקפה, מה שנקרא קואנטנקס.

העבודה המשותפת הצמיחה חברות קרובה, משפחתית כזאת. עברנו יחד ימים טובים מאוד וגם אחרים. לא תמיד הסכמנו, היינו חלוקות בהרבה נושאים ולא פעם רבנו והתפייסנו.

הבנו מה קורה אחת לשניה גם בלי לדבר, מבט אחד ודי. אהבתי לבוא לביתך, השיחות הארוכות, האוזן הקשבת, החוויות האישיות, הסודות הכמוסים.

אהבתי לבוא אלייך, ידעת למלא את ביתך בחום וביופי. יצירותיך על הקירות ובתקופה האחרונה שלפני האסון שפקד אותך, קן הצירוף היה ניצב באמצע הסלון ומסביבו בלגן נהדר של צבעים ומכחולים.

חייך היו מלאים בנתינה ואכפתיות, עזרת באופן ממש ביותר למי שידעת שהוא נזקק.

שמרת על קשרים קרובים עם קבוצה של חברות שאספת במשך השנים, געש, ירושלים, עבודתך בקבוץ הארצי, גזית. ערב שישי, ראיתי אותך יושבת בקצה הימני של המועדון, לבושה בבגדים יפים ומאופרת, היית כל כך יפה באותו ערב!

לא זוכרת עם מי יושבת, נפנפנו אחת לשנייה לשלום וחיוך היה רחב וקורן. זהו, כך נפרדנו.

באותו לילה פקד אותך האסון הנורא.

הביקורים אצלך היו לי קשים ומיוסרים. העיניים של שתינו מלאות בדמעות.

הרי.... תמיד הבנו מה קורה אחת לשנייה בלי לדבר,

מבט אחד ודי.

דורה אהובה

כשנולדנו את היית שם. ובשבילנו תמיד היית חלק בלתי נפרד מהמשפחה שלנו, אוהבת וגאה.

גם מבחינתך, לא הייתה שום שאלה, תמיד הרגשנו את האהבה שלך, היית מציגה אותנו בכל פעם כנכדות היפות והמוצלחות שלך, תמיד התגאית בנו ופינקת אותנו, הבית שלך תמיד היה פתוח ומזמין.

עבורנו היית שילוב של סבתא ודודה מגניבה עם ראש מיוחד, צחוק בלתי נגמר, כזו שתמיד אפשר לבוא ולדבר איתה חופשי, גם על דברים שלא תמיד מרגיש בנוח לדבר עם ההורים. איתך, אף פעם לא היה משעמם, בבית החם שלך, תמיד היה אוכל בשפע, היינו מתעסקות באוסף הקרמים, בטיפוח ובתכשיטים, פעם היית קוראת לנו בקלפים, פעם מפנקת בטיפול קוסמטי, ובדרך כלל, פשוט היינו יושבות איתך ועם יואב ואדם וצוחקות על כל העולם.

אפילו בנוף המשפחתי המגוון שלנו, בלטת בייחודיות שלך, גם בקיבוץ, לעולם לא ניסית להתאים את עצמך למסגרות ולתכתיבים המקובלים.

גם כשלפעמים נראית כמו דון קיחוטה שנלחמת בתחנות רוח, תמיד הרשמת אותנו עם הרוח המיוחדת, ברגשות העזים, ברגישות הרבה.

לימדת אותנו שאפשר גם ללכת נגד הרוח, לשאול שאלות, ואפילו להילחם כדי להגשים את השאיפות בדרך שלנו, גם אם כולם רואים את המציאות בצורה אחרת.

באותו יום שישי הגעת אלינו הביתה במפתיע בסיום ארוחת הערב, עם משב האנרגיה המיוחדת שלך, עם חיוך גדול מתמיד. בלילה, הלכת לישון, ופתאום התהפך הכל.

בשנתיים וחצי האחרונות היה קשה להכיר את דורה שאהבנו, מה שנשאר היו הבעות הפנים המיוחדות, הג'סטות הגופניות שכל כך מזוהות איתך, החיוך והסיגריה הנצחית.

ביום כזה, המילה "נפטרת" מקבלת את כובד המשמעות שלה.

יחד עם העצב על האובדן ועל המוות בגיל כל כך צעיר, אנחנו מרגישות שנפטרת מקושי וסבל שלא היו מגיעים לך, שנדמה שהגיעו דווקא בתקופה שבה מצאת סוף סוף את הבית שלך, חיפוש שהשתקף באוסף הבלתי נגמר של הבתים שהיו תלויים לך על הקיר.

בזמן שבו נראה גם שמצאת את היעוד המקצועי שלך – לטפל בקשישים, לדאוג למטפלות, לתמוך באנשים שלא תמיד יש להם פה, שאחרים לא תמיד מצליחים להבין את זוית הראייה שלהם.

דורה שלנו, אין ספק שגמעת ורקדת את המחול המטורף של החיים בקצב מסחרר, שידעת לחיות אותם בדרכך הייחודית, ואחרי שנים קשות שעברו עליך ובעיקר על יואב ואדם, בתחילה עם מותו של סבא ואחר כך עם ההתמודדות הבלתי נתפסת עם המצב הרפואי הקשה שלך, אנחנו מקוות שסוף סוף תמצאי מנוחת עולמים.

אוהבות ומתגעגעות,

לי, אור, מאי ותם אברמוביץ

למיכאל - תודה על התרומה הגדולה להקמת התיירות ובהצלחה בהמשך.

3. שטח תפעולי

עד היום נגה פלדנר הייתה אחראית בפועל על ביצוע ואכיפת תקנות השטח התפעולי.

הכנה ומעקב של כל עבודת הניירת הכרוכה בשטח התפעולי, כולל עדכון שוטף של משרד הביטוח ורכזת רווחה, קשר על פי הצורך עם המפקח על השטח התפעולי (רפי נ.) ועם האחראי על תיקון (ארנון). ריכוז כל נושא הכלים שנוסעים על מדרכות/כבישי הקיבוץ ללא רישיונות כלים או רישיונות נהיגה.

מחודש ספטמבר אילנה מלכין קפואנו תחליף את נגה אנו מודים לנגה על שיתוף הפעולה ועל השנים הרבות בתפקיד ובהצלחה לאילנה.

4. בריאות ורווחה

אנו בחיפושים וראיונות עבודה עם אנשים מבחון, לאחר קבלת תשובות שליליות מחברים שלנו (עדיין קיימת האופציה לחבר/ה משלנו). אנשים אלו עוברים אבחונים חיצוניים על מנת לקבל כלי נוסף לקבלת החלטה.

5. ענף המזון

דבר ראשון אני רוצה להודות לבינימין על נכונותו לעזור ולתת יד מכוונת בזמן שאנו מחפשים אקונום. זה לא מובן מאליו ואנו באמת מודים לו מכל הלב.

בזמן זה אנו לומדים את הנושא ורוצים באמת לתת פתרון ארוך טווח.

עוד קצת סבלנות וימצא הפתרון הטוב לכולנו.

סיכום סדנת פנסיונרים צעירים

ראינו עד כמה חשוב להיות פתוחים ויצירתיים, להבין ולהאמין שיש עוד המון דרכים חלופיות לעשות דברים, שכדאי להשתחרר מקבעונות ותבניות שמגבילות אותנו (וכבר לא משרתות אותנו), לצאת מאזור הנוחות ולשאול את עצמנו: מה אני באמת רוצה? כאשר המהות ברורה, קל יותר להשיג דברים.

נקודות שעלו:

- "אני צריך" לעומת "אני רוצה" - הכוח שיש למילים, ולפיכך החשיבות לבחור במילים המדויקות שיוצרות עוצמה.
- להעז לחלום לגדול - וולט דיסני אמר: "כשאפשר לחלום על זה- אפשר להגשים את זה".

השלב הראשון בהגשמה ויצירת חיים של אושר וסיפוק הוא להעז לחלום, לפנטז, להביע את משאלות לבנו (ולא לחסום את עצמנו ע"י נימוקים כגון: אין לי כסף, אין לי זמן, בגילי? כבר מאוחר מדי ללמוד משהו חדש וכד').

- לבקש - היכולת להגיד מה רוצים ולא לצפות שאחרים ינחשו זאת מקלה את החיים (שלנו ושל הסובבים).

נסו לתרגל זאת כבר היום: תגידו בפשטות מה מתאים לכם/מה יעזור לכם / מה יקל עליכם. תבקשו ללא חשש ותסמכו על הזולת שידע להגיד לכם "לא" במידה ואינו מעוניין למלא את בקשתכם. לבקש זה להיות מוכן גם לקבל ולא רק לתת, זה להודות שגם לי יש חולשות ולפעמים גם אני צריך עזרה.

- להקשיב - הרבה כוח יש במיומנות ההקשבה. הקשבה למילים ולמה שמעבר למילים... הכלה, אמפתיה, רגישות, קבלה ועוד...

לסיכום - נוצרה קבוצה עם רמת פתיחות וקירבה גבוהה, שאיפשרה לאנשים להתייעץ, לשתף ולשאוב כוחות אחד מהשני להמשך עשייה והתפתחות אישית. קיים רצון להמשיך פעם בחודש מפגש פתוח גם לאחרים על מנת לתת תמיכה ודחיפה להנעה ולפעולה.

אנחנו מנסים לגבש תוכנית להמשך.

שינויים פרסונאליים

1. חלוקת מט"ח -

מתאריך 17.08.2014 מרים סרוגו מחליפה את שירלי בחלוקת מט"ח.

אנחנו מודים לשירלי על עבודתה המסורה במהלך החמש שנים שעברו ומאחלים לה בהצלחה באגף בינוי ותשתיות. חלוקת המט"ח עוברת למשרד קופת בית.

2. תיירות סוויטה בטבע

מיכאל מטה מונה למנהל תפעול בענף התיירות שבהקמה כאשר התוכנית הייתה להביא את האוהלים הניידים לגזית ולהשכיר למשפחות לשימוש עצמי.

התוכנית במתכונתה זו לא יצאה לפועל והיום מסתמן כי הפעילות תהיה הקמה ותפעול של מחנות אוהלים ללינה ואטרקציות נילות לתקופות ארוכות של מס' חודשים באתרים קבועים. לאור העובדה שהמתכונת החדשה אינה תואמת את ההגדרות הראשוניות ואינה תואמת את ציפיותיו של מיכאל, הוחלט בהסכמה על סיום עבודתו בסוויטה בטבע. מיכאל כבר בדרכו לעבודת חוץ חדשה בימים אלו.

קופת מט"ח:

לחברים הזקוקים המעוניינים בקניית מט"ח:

קבלת קהל קבועה בימי שלישי

בין השעות 12.45-13.30 במשרד קופת בית.

במקרה שאתם זקוקים לסכום גדול יש להזמין מראש את הכמות הנדרשת. אשמח לעזור, מרים סרוגו
נייד: 050-7352315

חינוך גזית תשס"ה – יוצאים לדרך... ספטמבר 2014

סיימנו שבוע ראשון מתחילת שנת הלימודים וזאת לאחר חופש גדול שהיה מאוד לא פשוט לכולם- צוותים וילדים. הדי המלחמה בדרום הגיעו בדרך זו או אחרת לכל הבתים והילדים כמו כולם הושפעו, מי יותר ומי פחות מההתרחשויות. יחד עם זאת, חשוב לציין שבכל מסגרות החינוך עברנו קיץ עמוס חוויות ופעילויות כמעט שגרה. הילדים נהנו והצוותים עבדו מאוד קשה. כאן המקום לומר תודה ענקית לכל מי שעבד במהלך הקיץ: צוותי הגיל הרך, צוות חברת הילדים, צוות הנעורים וכל המדריכים הצעירים שלנו, ששמרו על השגרה תוך כדי התמודדות עם המתרחש וקליטת אורחים דרומיים. לקראת השנה החדשה עמדו בפני הנהלת החינוך מספר אתגרים:

הגיל הרך

א. כוח אדם – גיוס כוח אדם היא אחת המשימות הקשות בחינוך. מחדדו לא מוכנים לוותר על איכות, מקצועיות והתאמה לתפקיד ומאידך, המשכורות המשולמות בתחום זה לא גבוהות. עבודת החינוך היא עבודה קשה ורבים לא מעוניינים בה, לכן נוצר חוסר בכוח אדם ונקלענו למצב של מחסור. חשוב להזכיר שכוח האדם הוא הבסיס לקיומה של מסגרת חינוכית כמו שלנו. בנוסף לגיוס חיצוני התחלנו במהלך של גיוס בנות צעירות בנות קיבוץ למערכת בהצלחה חלקית בלבד. כיום רוב המערכת מבוססת על כוח אדם חיצוני.

צוות בית התינוקות: יעל מובילה (מחפציבה), לצידה בתי וגלינה (מכפר קיש ועפולה)

צוות פעוטון אביב: אלאונורה מובילה, לצידה לילך (משדמות) ואדווה (מתגוררת שנה שנייה בגזית)

צוות גנון גפן: הלן מובילה, לצידה עדי (המתגוררת בגזית שנה שנייה), כרמל מורדוך שהצטרפה אלינו לאחר עבודה בגיל הרך בקיבוץ אחר (מתגוררת בתל עדשים), אירית (מכפר קיש) ולאה בניה.

צוות גן צעיר רקפת: איילת מובילה (מאחוזת ברק) לצידה אופירה אוסטרובסקי וורוניקה (מיבניאל).

צוות גן חרוב: נטע רייקין מובילה (תל עדשים, בת גזית) לצידה נעמי שחר ולבנת (מאפיקים, מתגוררת זו השנה השנייה בגזית).

כמחליפות קלטנו השנה שתי במבחיות צעירות אשר מחליפות בכל המערכת.

ב. תקן חיצוני: חשוב לומר שאנו נמצאים השנה בגיל הרך בשנת מעבר, מחד נפתחו בישובים סביבנו גנים חדשים הממומנים על ידי המדינה ומאידך מספר הילדים שלנו לא גדל כפי שצפינו, בשל אי ההתקדמות בבניה ואי קליטת משפחות צעירות לגזית. מצב זה השפיע השנה מאוד על מספר הילדים הקטן בכל המערכת.

יוצא הדופן היחיד הוא דווקא בית התינוקות – אנו מצפות לקלוט בו עד סוף השנה 14-15 תינוקות חדשים! ורובם הגדול משלנו! בכל יתר המסגרות אנו מסוגלים לקלוט עוד בין ארבעה לשמונה ילדים נוספים בכל גן. בשל מספר הילדים הנמוך המתגוררים בגזית, אנו מנסים בכל דרך אפשרית לשמר את התקן השני של המדינה אותו קיבלנו בתשע"ד,

כרגע המצב לא ברור, חסרים לנו 2-3 ילדים בלעדיהם נפסיד את התקן. המשמעות הכלכלית היא איבוד של 250,000 ש"ח.

ג. תקציבים ועלויות: כ"א והעלויות הקבועות של המערכת מהוות כ-90% מההוצאות- החשמל התייקר, המזון התייקר, ציוד ואחזקה התייקרו וגם כ"א האדם- כל אלה מביאים את המערכת למצב לא פשוט עימו אנו מנסים להתמודד מידי חודש. אנו בודקים אפשרויות של הוזלת סל המזון לילד בלי לפגוע באיכות, נבדקות אפשרויות של רכש שיזילו את ההוצאות וגם כמובן עולה כל פעם מחדש נושא תקני כוח האדם במערכת. נושא זה נמצא בדיון מתמיד והמערכת עושה ניסיונות שונים לצמצום בתחום זה במידת האפשר.

חינוך חברתי קהילתי

מסגרות החינוך החברתי קהילתי מתגבשות להן לקראת השנה החדשה לאחר חופש מגוון ועמוס פעילויות.

ניהול החינוך החברתי (א-יב) עבר לידיה של אגי לובנפלד. אגי בעלת ניסיון רב בתחום זה של חינוך בלתי פורמאלי (תואר שני בחינוך), החלה ביחד עם הצוותים בתכנון התוכנית השנתית וכמובן מלווה ומדריכה את הפעילות השוטפת שלהם.

צוות חברת הילדים: דנה רזיאל (רכזת), ליטל מטה ונופר כהן. בחופשים ואירועים מיוחדים מקבלות תגבור של בן בר שדה (גאוה גדולה- כולם משלנו!)

צוות נעורים: יואנה (רכזת) אליה הצטרף מדריך חדש, אור (שימשית), במקומו של אלמוג, ממנו נפרדו הנעורים בסוף החופש.

ד. חוגים: ההרשמה לחוגים בהעברת טופס רישום מלא לאגי (החוג, עלותו, נסיעות, דרכי תשלום) במשרד החינוך, ללא טופס לא תתקיים הרשמה.

תזכורת!! מימון החוג הראשון לכל ילד (בן לחברי קבוץ) עד גובה של 400 ₪ לחודש. נסיעות ע"ח החינוך עד 200 ק"מ לחודש. ציוד ייעודי לחוג (נעלי כדורגל, רקטת טניס) השתתפות של עד 200 ₪ לשנה בעבור קבילות.

חינוך פורמאלי – בתי ספר, שיעורי עזר ותגבורים באחריות דבי עצמון

ה. ליווי נסיעות "אופקים" – עד החגים תלווה את ילדי "אופקים" ירדן שטיבי, בתום חופשת החגים נפרסם התייחסות לנושא.

ו. שיעורי עזר – ילדים/נוער הנזקקים לשיעורי עזר ותגבור, יביאו המלצה מקצועית (מורה/יועצת) לשם דיון והחלטה על מספר השיעורים והמסגרת בה יקבלו את העזרה.

ז. "סל חינוך" – לפני מספר חודשים נאספו כל השירותים הניתנים במסגרת "חינוך גזית" למסמך מאורגן ומסודר לפי נושאים. המסמך מציג את כל הזכויות והשירותים הניתנים במסגרת מודל גזית לילדי חברי הקיבוץ. מסמך זה יופץ לכל ההורים במייל (מקביל לחוזה הנכתב מול הורי החוץ והתושבים). מטרת המסמך היא להציג בפתיחות מרבית את כל הזכויות והשירותים להם זכאים חברי הקיבוץ במסגרת המודל הנוכחי וההסדרים התקציביים הקיימים.

ח. שינויים בהגדרות תפקיד בהנהלת החינוך

תקן הנהלת החינוך עד כה הוגדר בחלקי משרות לפי נושאים שונים: ניהול הגיל הרך (פדגוגי/אדמיניסטרציה), ניהול

ענף הבניין עבר במשך השנה תהפוכות והגדרות מחדש ומעתה נקרא – אגף בינוי ותשתיות. שם ארוך להמשך הפעילות הענפה של ענפי התשתיות.

המערכת הניהולית, ביחד עם רכזי הענפים (חשמל, נוי, בנין ואינסטלציה) הגדירה מטרות לשיפור השירות וההתנהלות הביצועית והכספית של כל ענף.

למעשה, האגף החדש מאגד בתוכו, את הענפים הרשומים מעלה תוך שיתוף פעולה מבורך מצד הרכזים לקידום הקיבוץ בנושאי בניה אחזקה ותשתיות.

שירלי נכנסה במלוא המרץ לתפקיד יד ימיני והיא מיישמת שירותי משרד גם לענף החשמל והנוי. קריאות שירות, פגישות, הכנסת נתוני מלאי, חיובים וזיכויים ועוד, עוברים תחת ידיה הנאמנות, דבר המשפר את השירות לחברים וענפים ומכניס למערכת הכספית סדר וארגון.

נפרדנו ממוחמד במסיבה מרגשת ועתה נעמי ה"כל יכול", בעל ידי הזהב מתפקד לבדו אל מול קריאות השירות והתחזוקה. מקווים שבקרוב תמצא לו עזרה הולמת.

ענף הבנין והתשתיות דורש תיאום ביצועי וכספי מול בעלי מקצוע והמערכת הניהולית של הקיבוץ. האגף מיישם החלטות של ועדות וצוותים שונים של הקיבוץ. לא אחת מגיעה מתוך האגף בקשה לקידום נושא זה או אחר לשיפור תשתיות שונות – חשמל, מים, ביוב, מדרכות, חניות, כבישים..

ההשתדלות הגדולה היא לרכז, לתאם, ליידע ולהתייעץ עם כל רכזי הענפים וביחד להגיע להחלטות, לתכנן, להצעות מחיר ולביצוע באופן הטוב והזול ביותר.

שני פרויקטים גדולים החלו להתבצע:

שבונת שיטים

שמונה יחידות דיור ההולכות וצומחות לנגד עינינו. השכונה תוכננה ע"י משרד האדריכלות "יעל ולי אדריכלות" ומבוצעת ע"י קבלן בנין ממגדל שמס – עזאת מדאח. סיום הבניה מתוכנן לדצמבר שנה זו.

רפת "נופים"

איחוד רפת גזית ורפת משמר העמק. בימים אלו החלו העבודות לבנית הסככה הראשונה. פרויקט גדול ומורכב הדורש התייחסות תכנונית מדוקדקת. כבר בשלבים הראשונים, ישנן התייעצויות עם רכזי ענפי התשתיות למציאת פתרונות בתחומים שונים.

במקביל, עוסק האגף במתן שירות לחברים וענפים וביצוע פרויקטים קטנים יותר.

נקווה לשנה גשומה וברוכה

החינוך החברתי (בלתי פורמאלי) וניהול חינוך כללי (על). מאז כניסתה של עליזה לניהול הגיל הרך התחלק התפקיד בינה (פדגוגי) לביני (אדמיניסטרציה). ניהול חינוך כללי וניהול חינוך חברתי ביצעתי אנוני (דבי).

תקני החינוך לפי המבנה הארגוני: 80% ניהול גיל הרך – 40% ניהול כללי- 60% ניהול חברתי. חשוב להדגיש כי התקן כיום נשאר אותו תקן רק בחלוקה אחרת.

מנהלת גיל הרך : עליזה בר שדה
אדמיניסטרציה בגיל הרך (תשלומים, סידור עבודה, חוזים, אחזקה, רכש): אגי לובנפלד

מנהלת חינוך חברתי קהילתי (חברת ילדים וחברת נעורים, חוגים): אגי לובנפלד

מנהלת חינוך (חינוך פורמאלי וניהול על): דבי עצמון

לסיום, נאחל לתלמידים ולצוותי החינוך כולם שנה של הנאה ולמידה, של גילויים ויצירה, שנה של חיובים והמון שמחה!

מילת תודה

עם תחילת שנת הלימודים,
מבקשות אנו, הגננות והצוותים,
לומר מילות תודה למספר אנשים,
שבזכותם ובעזרתם הצלחנו לפתוח את שנת
הלימודים,
בשהגנים נקיים ומסודרים.
לאסף ליטווק על החול בארגזים
למיכאל טובול על צביעת הקירות
לעלי וצוותו על השיפוצים
ליוגב והנגריה על התיקונים
ולאגי שדאגה ארגנה פיקחה ועזרה בעבודות
הצביעה.
בזכותם עמדו הבתים דום ליום הפתיחה.

תודה

קייטנת גן חרוב 2014 – אליפות

רצינו לברך להודות ולהחמיא
על קייטנה מופלאה
בה לקחתן את ילדנו אל מעבר לים
חציתם הרים ויבשות
הפגשתן אותם עם עולמות חדשים,
ועם צורות חיים אחרות
ולימדתן אותם כל כך הרבה
בדרך חווייתית ומהנה
רצינו להודות על מסירות אין קץ
על אהבה כנה לילדינו
על רצון אמיתי וממומש לחנך אותם לערכים
אוהבים ומוקירים
הורי גן חרוב (קיץ 2014)

שלוש ביתה א'

שירה ירון

עמית סאאל

גיל אלרום

אור קמינצ'יק

בן כהן

הראל קשת

גולן עוז

עלמא גורן

רותם כגן

עומר טבול

שחר סאאל

גוני כהן

צילום: חופית קשת

חמש שנים על מיכאל \ מילים: יצחק קצנלסון

חמש שנים על מיכאל
עברו בריקודים
בטל ישב מעבודה
חופשי מלימודים
שלושה היו לו חברים
נבחן שבמלונה
חתול שחור רבי לקיק
ובשובך יונה.
חמש שנים ובשישית
אל חבריו קרא
שלום נבחן שלום לקיק
שלום יונה צחורה.

אל בית הספר אלכה לי
אלמד יום יום עכשיו
חכו עד כלות הלימודים
שוב נשתעשע יחדיו.

פגשנו את האלפים הצעירים לשמוע מה הם חושבים
על הפרידה מהגן, על חברת הילדים וכמובן איך הם
מרגישים עם תחילת שנת הלימודים.
חשבנו שתשמחו לדעת שכיתה א' זה כיף וכמעט
לכולם כבר יש חברים חדשים... וגם בחברת הילדים.
שימשיך כך.

איך בכיתה א'?

גוני, שירה, עומר, שחר, הראל, רותם, אור, גולן:
כיף

מה אתם הכי אוהבים בבית הספר?

גוני: אני הכי אוהבת את ההפסקה
גולן: לשחק כדורגל בהפסקות
בן: לשחק עם חברים חדשים כדורגל בהפסקה
הגדולה
עמית: הכי אוהב לשחק
שירה: אוהבת לכרסם את האוכל שאמא מביאה לי
אור: אוהבת חשבון והנדסה. גם שיעורי ספורט
עומר: אוהב לשחק כדורגל
רותם: הכי אוהב שעוד לא קבלנו שיעורים. שיעורי
ספורט

הכרתם חברים חדשים?

גוני: יש לי חברה חדשה גלי
בן: אייל, איתי ואיתן. שניים מעין דור ואנחנו
משחקים כדורגל
שירה: יש לי חברה חדשה ששמה גלי
עומר, רותם: יש לי הרבה חברים חדשים
הראל: יש לי חברים חדשים. גם בנים וגם בנות
אור: יש לי חברות חדשות שכבר הכרתי במפגש
לפני בית הספר

האחים הגדולים באים לבקר?

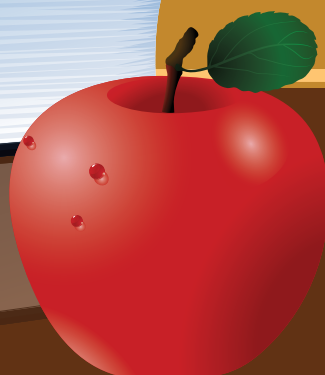
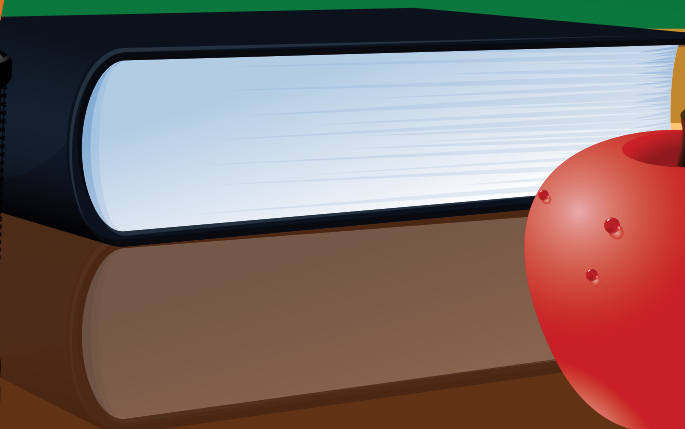
עומר: שחף באה עם חברות לבקר אותי
שירה: אופיר בא מלא לבקר אותי ואני שמחה
אור: אני אוהבת שמיקה באה לבקר
איך הנסיעות באוטובוס?
שירה: לפעמים יש לי בחילות
רותם: לא ארוכה מידי
אור: משעממת
הראל, עומר: בסדר

מה אתם אוכלים בבית הספר?

גוני: רק גבינה
בן: פסטרמה וחומוס
עמית: גבינה
אור: חמאת בוטנים
שירה: כל יום משהו אחר
עומר: סנדביץ'
רותם: בדרך כלל דבש
שחר: ממתקים
הראל: מלא סנדביצ'ים. טונה, אבוקדו, שוקלד

איך בחברת הילדים?

גוני, שירה, עומר, שחר, הראל, רותם, אור, גולן:
כיף

לא יודעת איפה אתם הייתם באותה מחאה חברתית שהיתה כאן ב-2011. אני הסתובבתי ברוטשילד, השתתפתי בקבוצות הדיון בעפולה וכמובן הייתי בהפגנה הגדולה. ומאז אני מתבוננת בעיניים כלות איך החברה הישראלית נרמסת ע"י אידיאולוגיה ימנית דורסנית, הולכת לכיוון שבעלי ההון והשלטון מובילים אותה. ואז הגיע לאזני רעיון הבנק הקואופרטיבי שעומד לקום בארץ בשם "אופק". היה לי ברור שאני שם, מתחברת לממשות אחת שמבטאת את הרעיון על בסיסו בעצם קמה כל התנועה הקיבוצית – קואופרציה: נכס בבעלות חבריו. כל מה שהייתי צריכה לעשות הוא לרכוש מניית חברות על סך 3000 ₪ ב-10 תשלומים ולהיות חלק מדבר גדול וממשי.

אחרי הרכישה וקבלת תעודת חברה הוזמנו, כל ה-3000 חברים שכבר שילמו, לאסיפה השנתית שהתקיימה במוזיאון ארץ ישראל ברמת אביב. מיד עולה השאלה אילו בגדים לובשים לאירוע כזה, בכל זאת בעלי מניות בבנק. לשמחתנו כל 220 החברים שהגיעו לאסיפה נראו בדיוק כמונו, וזה לא מקרה. בבנק הזה לכל חבר וחברה יש קול אחד בלבד, גם אם הוא או היא אשפי כלכלה, מביני רגולציה, רואי חשבון ואנליסטים, יש להם אותה מידה של השפעה על קבלת ההחלטות. נשמע מוכר לא?

כן, הרגשנו שם כמו בשיחת קיבוץ, רק לשיחת הקיבוץ הזאת הגיעו 220 חברים, כולם מחוייבים לרעיון, שואלים שאלות ענייניות מול ארבעה אנשי מקצוע, שכמונו רוצים להיות חלק משינוי חברתי ממשי בעזרת הכלי המבטא יותר מכל את מוקדי ההון והשלטון – בנק. בנק אבל אחר.

כל הגופים שיכולים להעיק על הקמתו של הבנק הזה, שמהווה תחרות למציאות הקיימת, עושים ככל יכולתם להעיק אבל התהליך הזה כבר קיבל גושפנקה מהבנק המרכזי והוא רק הולך וצובר תאוצה. הקושי היום הוא בגיוס ההון ההתחלתי, כי הבנק הזה לא מוכן לקבל אף שקל ממי שרוצה להיות בעל שליטה. אין שום אפשרות כזאת. אין אף אחד בקצה החשבון שלנו שמחכה לרווחים השמנים והכל כך בלתי מוצדקים אותם גורפים בעלי הבנקים הקיימים כיום.

לכן, מי שכמונו (גם אני וגם דורון) רוצה להיות חלק מהמוסד הנכון הזה – בנק קואופרטיבי, שפועל בכל העולם המערבי, כל שעליו לעשות הוא להיכנס לכתובת האתר ולהירשם. יחזרו אליכם, יקחו פרטים, תקנו מניית חברות ותהיו שם. כולנו תקווה שבמהלך 2015 יגויס מספיק הון עצמי (כלומר מספיק חברים יצטרפו) כדי לפתוח את הפעילות ולהעביר לבנק "אופק" את כל החשבונות שלנו. כדי שזה יקרה צריך לגייס הרבה מצטרפים ואם חושבים על זה עוד רגע אז כאילו הבנק הזה הוקם בדיוק עבורנו, חברי הקיבוצים כי הוא המשך ישיר של צורת החיים שאנחנו חיים כאן.

להלן רשימת הכותרים החדשים בספריה:

סיפורת

- NW, מאת: זייד סמית
- אביגיל, מאת: אמנון ז'קונט
- אלוהים, מה זה צריך להביע!, מאת: סיימון ריץ'
- אם אשאר, מאת: פורמן גייל
- אפרסקים לאדוני הכומר, מאת: האריס ג'ואן
- בת המטבח, מאת: ג'איל מקהנרי
- בת המקום, מאת: לאה איני
- גברת ורבורג, מאת: עירית לינור
- הביתה, מאת: טוני מוריסון
- הנערה שלא הייתה, מאת: אדיבה גפן
- הצורף, מאת: מושיק סקאל
- כשהכריש ישן, מאת: מילנה אגוס
- ניצבת, מאת: א. ב. יהושע
- קריאת הקוקיה, מאת: רוברט גלברייט
- שבוע בחורף, מאת: בינצ'י מייב
- שומרת הסוד, מאת: קייט מורטון
- שפת הפרחים, מאת: ונסה דיפנבאו
- שתי שניות, מאת: רייצ'ל ג'ויס

עיון

- הסוד טמון באנשים: על ניהול ומנהיגות, מאת: מורטון ל' מנדל
- הזכות לכתוב, מאת: ג'וליה קמרון
- מקהלה הונגרית, מאת: ידאל שוורץ
- חיילים, מאת: ההקלטות הסודיות של אנשי הוורמאכט: פרוטוקולים של לחימה, מאת: ניצל סונקה

ילדים ונוער

- יומנו של חנון 7: הצלע השלישי, מאת: ג'ף קיני
- היידי בת ההרים (מהדורה חדשה), מאת: יוהנה ספירי
- האסופית (מהדורה חדשה), מאת: ל"מ מונטגומרי
- אי המטמון (מהדורה חדשה), מאת: רוברט לואיס סטוניוסון
- השמיניה ומזימת ליל הסמוראים, מאת: עטרה אופק
- השמיניה בעקבות הקרדינל המוזהב, מאת: עטרה אופק
- השמיניה: לא נפגשנו מעולם, מאת: עטרה אופק
- מעשה בלולי ה..., מאת: דבורה עומר
- החיים החדשים שלי: המעבר והתסריט, מאת: נועה רום
- מבחן קבלה, מאת: נאוה מקמל-עיתיר

זוהי רשימת כותרים בלבד. רשימה מלאה עם תוכן הספרים וביקורות גולשים נמצאת באתר הספרייה באינטרנט:

<http://gazit.library.org.il>

במדור: "ספרים חדשים" על סרגל הכלים. אין צורך בסיסמא על מנת להיכנס לאתר

(ניתן להגיע לאתר הספרייה גם ע"י חיפוש בגוגל וגם דרך אתר גזית).

רק אחר-כך היא קובעת כי גם תשובה מכפרת על עברות קלות.

בואו נחשוב רגע מה זה בכלל "לכפר" מאיפה נובע הצורך הזה, גם אם איננו דתיים? אולי הוא נובע מכך שכל אדם זקוק לסליחה גם אם הוא עשה מעשים נוראיים. אבל אדם צריך גם לדעת לחיות עם רגשות אשם על מעשיו, ולעשות "תשובה". לפי הרמב"ם, התשובה כוללת – חרטה עמוקה על המעשה השגוי; וידוי (כלומר אי-הכחשת החטא); הבטחה ושכנוע שלעולם לא יחזור לעשות מעשים כאלה. תשובה כזו היא גם מוסרית, וגם פתוחה לפני כל אדם, וגם לפני יהודים חילוניים.

מכל המושגים הדתיים של יום הכיפורים נראה לי כי אנחנו יכולים לאמץ את מושג התשובה, כי התשובה היא מפתח להתחדשות.

מילות פרידה – איתן אוסטרובסקי

עם סיום מילוי התפקיד כמנהל ענף המזון ברצוני להודות.

תודה לחברות וחברים שיום אחר יום באו לאכול בחדר האוכל ונתנו אמון.

תודה לכל מי היה שותף לאווירת השמחה בחגים, באירועים ובארוחות המיוחדות.

תודה לכל מי שהביא את האורחים לאכול אצלנו, בעיקר בערבי שבת ושבת בצהריים.

תודה לכל מי שעזר ותרם בבניית התפריטים הייחודיים.

תודה לכל מי שפרגן ולכל מי שפנה עם המלצות לשיפור.

תודה לרבים שבאו להתעניין ולעודד בשבועות האחרונים.

תודה לנאמנים מבין חברי הצוות שעמדו במטלות ובמטרות שהוצבו.

תודה לשלומי ולמנהלת המזון על הליווי והתמיכה.

במשך כהונתי יושמו חידושים רבים והשתפר המאזן כלכלי של הענף. כמו כן הצלחנו להפוך שוב את חדר האוכל למקום שכיף לבוא בגלל טיב ורמת המנות המוגשות וגם בגלל האווירה הנעימה של המפגש החברתי. לעניות דעתי נוצרה תשתית ארגונית וניהולית נכונה לעתיד.

מערכת ערכים שיתופית ויושר ציבורי הניעו את פעולתי גם כאקונום, כמו בכל מה שהייתי מעורב עד היום, בקיבוץ ומחוצה לו.

במגירה נשארו תכניות לביצוע כי לא כך ולא כה מהר ציפיתי לסיים את התפקיד.

נפרד בסיפוק רב על המלאכה וההישגים ובמצפון שקט, אך עם עצב וצער עמוקים שמשאירה חווית הפרידה.

איתן אוסטרובסקי

קשה לדבר על אלמנטים הומניסטיים במועד זה, שכן במרכז עומדת דמות של אל מיסתורי, בעל עוצמה אדירה, השופט את האדם על חטאיו, ועונשיו יכולים להגיע אפילו עד גזר-דין מוות.

כאשר אני אומר הומניזם פירוש הדבר העמדת האדם במרכז. ברשימה זו אני רוצה לעמוד על התפתחות כזו ביום הכיפורים ביהדות.

בשלב הראשון של התפתחות החג, המתואר בספר במדבר (כ"ט, ז-יא), לא ברור האם העם משתתף בכלל בטקס. כל עיקרם של טקסי החג הוא בהקרבת קורבנות ע"י הכהנים. אלו הם קרבנות "חטאת" אשר הקרבתם נועדה לכפר על חטאי העם.

לעומת זאת, בספר ויקרא אנו מוצאים את שיתוף העם כולו ביום הכיפורים, כאשר בנוסף לקורבנות של הכהנים, העם מצטווה על הצום ושביית המלאכה: "בחודש השביעי בעשור לחודש תענו את נפשותיכם, וכל מלאכה לא תעשו" (שם, ט"ז, כט).

בתקופת חז"ל ישנה התפתחות הומניסטית גדולה בחג. רעיון התשובה מופיע לראשונה במרכז יום הכיפורים, וגם הרעיון שביום הכיפורים ניתן לכפר על עבירות בין אדם לחברו: במסכת "יומא" המוקדשת ליום הכיפורים אנו קוראים: "האומר אחטא ואשוב, אחטא ואשוב-- אין מספיקין בידו לעשות תשובה; אחטא, ויום הכיפורים מכפר-- אין יום הכיפורים מכפר."

עבירות שבין אדם למקום, יום הכיפורים מכפר; שבין לבין חברו-- אין יום הכיפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה, "מכול, חטאותיכם, לפני ה', תטהרו" (ויקרא טז, ל)--עבירות שבין אדם למקום, יום הכיפורים מכפר; שבין לבין חברו-- אין יום הכיפורים מכפר, עד שירצה את חברו" (משנה, יומא, ח, ט).

אפשר לראות שיום הכיפורים הופך ממועד שכולו מרוכז בעבודת אלוהים קולקטיבית, למועד כמעט הומניסטי, כאשר הפרט עומד במרכז. דבר זה בא לידי ביטוי בכך שחז"ל מגיעים לאמונה שלא רק אומות שלימות נידונות ביום הכיפורים, אלא גם כל פרט ופרט. יתר-על-כן מתחזקת האמונה בכוח התשובה האישית של הפרט לקבוע את גורלו, יותר מהבאת קורבן, (שלאחר חורבן המקדש הפך לאפשרות לא רלוונטית). מתחילים לעסוק בשאלה מהי תשובה אמיתית. שמים דגש על תשובה במישור היחסים האישיים.

בתקופה יותר מאוחרת, אישים כמו הרמב"ם ואחרים יטפלו יותר לעומק במושג התשובה ויהפכו אותו ליותר משמעותי. גם התפילה לאל תתפוס מקום יותר משמעותי, כחלק מהעברת המשקל אל הפרט ביום הכיפורים.

כיצד מדבר אלינו יום הכיפורים כיהודים חילוניים?

העובדה הבסיסית הקובעת את חווייתנו ביום הכיפורים היא שאיננו מאמינים שישנו איזה דיין היושב אי-שם ושוקל את מעשינו שנעשו לאורך השנה ולפי זה הוא יגמול לנו בשנה הקרובה. לכן כל מושגי "הדין" וה"כפרה" זרים לנו. מושג ה"כפרה" הוא בעצם מושג לא מוסרי. בעבר היית שוחט פר כל שנה, ובזה היה מתכפר לך. היום אתה שוחט תרנגול ומעמיס עליו את חטאיך. לכן מוזרה היא קביעת המשנה: "חטאת ואשם (סוגי קרבנות בבית המקדש) ודאי מכפרין".

לגור בשיכון וותיקים בקצה השטח של מגורי הקיבוץ, איפשר לנו פיתוח נרחב של הגן, עליו חלם חיים, האיש שלי, שמאז שתילת הפרחים הראשונים בגינה הקודמת, הבין שצמחי גינה קשורים לאהבתו החדשה.

חיים עבד בהנהלת חשבונות בשנים האחרונות של חייו, כך שמסירותו לגן התבטאה בשעות של אחר העבודה. הוא חזר הביתה, עישב, עדר, ניקה את השטח וגזם, אם זה היה נחוץ. וכך עברו השעות של הפנאי המשפחתי גם בשבתות. לפעמים הגיוון נעשה בעזרת הנכדים בביקורם בגזית, כשעדיין היו צעירים ואפילו קטנים ונהנו לעשב בכלל ובעיקר נהנו לעשב את הגן.

במקור אני הייתי הגננית הראשונה בקיבוצי בעוד שבשנות הבגרות עזרתי מעט בגינתי ויותר מכל, בעצות...

לרוב עסקתי עדיין בהוראה במסגרת זו או אחרת ולכיוון זה הופנו המחשבות היצירתיות שלי. כך קרה שכל המיוחד בשתילה ובפריחה העונתית התרחשו ביוזמתו של חיים.

בשעות הקסומות של אחר העבודה, האור תרם את איכותו לחלקים השונים שבגן, פעם בצל העצים שמסביב, ופעם בזווית המטפס המשתרע על חלק גדול מהגן ומהקירות של הבית. לפעמים היו הצלילים שבגן לא רק צלילים של ציפורים וקרפדות, גם היו צלילי המוסיקה שברדיו וצלילי התפילות של כפר מסר, השכן לקיבוץ.

ויש שהשיחות בינינו התרחשו בין איסוף לאיסוף או בהפסקות התה של שעת הקפה בליווי מאפה שנאפה בשעות הפנאי המעטות שבערב. העיקר בערבים היו החדשות, פעילות בקיבוץ, ישיבות של ועדות וכמובן אירוח של צעירי המשפחה. הם עיקרי הבאים לערב ביתי, לפני חזרתם למוסד החינוכי, התיכון של אז.

כל התהליך הזה של ערבים בימי חול וגם בבקרים של שבת, החל במבט מלטף אל הצמחים שהתחדשו, אל הפרחים שפרחו, אל גוונים של עלים שלבלבו או קמלו.

שליבים רבים עבר הגן שלנו, שמקומו הייחודי שנרכש בזכות הבחירה לגור בקצה השטח, בסוף המדרכה, ליד שכנים שעדיין לא התמידו במגוריהם בגלל המרחק מהמרכז.

שליבים שונים עבר הגן: עוד בחייו של חיים, הגה בנו את הרעיון לבנות בריכת דגים כחלק מהגן. וכך באחד הביקורים, בהם הגיע הבן מהודו, התגשם הרעיון והתהליך נמשך והתפתח בחייו ואחרי מותו של חיים. הדגים מלווים את הגן עד היום הזה.

לסיום הקטע אומר שחיים, שלמד גננות ממני (מזכירה לעצמי שחלק מהנוי בקיבוץ היה בעבר בידיי) הוא גם האיש שאהב זריחות ואור יותר משקיעות. ועם זאת, את כל עונות השנה הוא חיבק באהבת הצמחים באור של זריחה ושל שקיעה.

הקטע הזה נכתב סביב יום הזיכרון של חיים לוטן.

אנו שמחות לדווח לכם כי ב- 20 באוגוסט התקיימה אסיפה להסדרת נושא הכלבים המשותפים בקיבוץ. באסיפה השתתפו קרוב ל- 20 חברים ותושבים משני קצוות הקשת: שוחרי הכלבים ונפגעי הכלבים כאחד. הנהלת הקהילה נכחה בתחילת האסיפה, ברכה על היוזמה והבטיחה לסייע.

באסיפה הצגנו את התוכנית הכללית שבנינו, כאשר הקו שהנחה אותנו בחשיבה היה של לקיחת אחריות על איכות החיים בקהילה ועל איכות חייו של בעל החיים. המשתתפים הגיבו לתוכנית שהוצגה, חלקו את הקשיים שלהם בנושא והיו תמימי דעים לגבי הצורך לפתור את הנושא בדרכי נועם. התכנית כוללת מספר שלבים מרכזיים

1. שילוט, מתקני קשירה ואיסוף צרכים – קבלנו תמיכה מלאה מהנהלת קהילה כולל סיוע כלכלי. המטרה היא להסדיר את הימצאות הכלבים במרחב הציבורי ולייצר לגיטימציה לשיח בנושא. (במקום שיש בו שילוט האוסר על המצאות כלבים יהיה לגיטימי להעיר). **באסיפה:** הייתה הסכמה מלאה לגבי הצורך בשילוט וכן בצורך להגדיר מקומות ציבוריים בהם תאסר נוכחותם של כלבים.

2. אמנת שוחרי בעלי החיים: התנהלות בסיסית עם בעלי החיים במרחב הציבורי. אמנה, בהגדרתה אינה מחייבת, אלא מבוססת על רצון אמיתי וכנה. עקרונות בסיסיים מנחים:

-הכלב נמצא בשטח הבעלים ובאחריותו בכל זמן ולא מסתובב חופשי.

-הליכה עם רצועה

-איסוף הצרכים

-חיסון ושמירה על בריאות והיגיינת הכלבים.

-איסור כניסה למקומות ציבוריים עם כלבים.

באסיפה: הוסכם על עקרונות בסיסיים אלה. כמו כן הובהר כי אין לנו יכולת אכיפה ולכן הטיפול במקרי הקיצון יצריך ועדה מיוחדת שתטפל בנושא. בעל כלב או נפגע מכלב יוכל לפנות לוועדה וזו תנסה למצוא פתרון נקודתי לבעיה שיהיה לטובת הקהילה ולטובת הכלב.

3. חינוך להתנהלות עם כלבים: בניית תכנית שתחשוף את הציבור לעקרונות הטיפול בכלב: תזונה, בריאות, חינוך, היגיינה ובכלל – המשמעות של להחזיק בעל חיים בבית. במסגרת זו השאיפה היא לקיים מפגשים עם בעלי מקצוע רלוונטיים מהקיבוץ ומחוצה לו. **באסיפה:** הוסכם כי חשוב לפעול גם במסגרות החינוכיות ולהדריך את הילדים בנושא המפגש עם כלבים במרחב הציבורי וההתנהלות מולם.

4. פרויקט שיא - גינה ציבורית לכלבים!

מה עכשיו?

שבעה ממשותפי האסיפה הסכימו להמשיך ולקדם את הנושא על פי המתווה המוצע ולהיות שותפים למהלך.

כעת אנו עובדים על השילוט שיהווה עובדה בשטח ובהמשך, בתיאום עם כל הגורמים הרלוונטיים בקיבוץ, נפעל להתקנת מתקני הקשירה ואיסוף הצרכים.

אנחנו מזמינות את כולם, שוחרי כלבים ונפגעי כלבים להצטרף ליוזמה.

מוזמנים ליצור עמנו קשר, נשמח לשמוע מה דעתכם tamadr@gmail.com

אילנית פלדנר: "עזרה אדירה, לא טריוויאלי, מפתיע ולא צפוי, יוזמה יפה מאוד ותודה לכולן".

נפלא לראות איך היוזמה מתעצמת, אימהות שקיבלו משלוחים מצטרפות לסיר ומשתתפות במשלוחים לאימהות טריות מהן. הקבוצה הפכה לקהילה קטנה, שלעיתים מתייעצת אחת עם השנייה, מוסרת חפצים לתינוקות וילדים ופתוחה לכל ענייני ההורות.

קרן לובנפלד: "מודה שכששמעתי לראשונה על היוזמה הזו לא הבנתי איך מישהי שלא מחברתיי הקרובות תסכים לעשות את המחווה הזו עבורי... מאוד התרגשתי לראות מנות מושקעות עם ברכות אישיות מבנות רבות שחיות פה לצידי... לכן כשהגיעה היולדת הבאה הרגשתי שגם אני רוצה להיות חלק מהדבר המיוחד הזה ולתת למישהי אחרת את אותה תחושה של נתינה מוחלטת ואחוות אמהות".

זו הזדמנות להודות לכל אותן אימהות שעושות ולכל הנשים היולדות, שמאפשרות לנו להיות שם בשבילן!

קבוצת "סיר לילדת" תשמח לצרף משתתפות נוספות, הרעיון הוא שכל יולדת מקבלת משלוח במשך שלושה ימי שישי, בכל משלוח אמהות אחרות מכינות את המנות.

קבוצת הוואטסאפ היא בונים לא מחייב:

גם אמהות ותיקות ואפילו סבתות מוזמנות.

המעוניינות להצטרף

מוזמנות לשלוח הודעה לנייד: 052-4641952

יש יוזמות שצומחות מהשטח, בשקט, בלי כותרות גדולות ופרסום, שבאות ממקום של טוב, של נתינה, של שותפות כמעט שבטית. כבר הרבה זמן חשבנו לכתוב על קבוצת "סיר לילדת" ותמיד דחינו את הרגע. אולי זו הצניעות של המעורבות, אולי זה הרצון לשמור על הייחוד והאינטימיות של הקבוצה. מצד שני, יש כאן פרוייקט מקסים ומעורר השראה. ביקשנו מהצוות המצומצם לנסח, אספנו ציטוטים מיולדות ויחד נבנתה הכתבה...

הרגעים הראשונים, המרגשים, בבית. הרגעים שבהם נכנסים הביתה עם עולל חדש ואיתו נכנס עולם שלם שצריך לארגן מחדש.

לא משנה אם מדובר בילד הראשון או הרביעי – יחד עם האהבה המציפה, זו תמיד תקופה שמלווה בהמון שאלות, התמודדויות והרבה עייפות. פעמים רבות, השגרה נדחקת לפינה ואין זמן לישון / לאכול / לחשוב ...

דפי מאש: "זו יוזמה מדהימה! עשתה לנו שמח בלב".

זה התחיל לפני כתשעה חודשים, משתי אימהות ששמעו על יוזמה דומה במקום אחר. היה להן ברור שגם בגזית יש מקום ליוזמה כזו. משם הדרך הייתה קצרה – כמה שיחות עם חברות ופתאום הקבוצה רוקמת עור וגידים וצוברת תאוצה... אנחנו 23 אמהות שאכפת להן ופועלות בעניין, כולן מכאן, מגזית.

מורן פרג': "זהו אחד הדברים שמחממים את הלב, מקרב בין האנשים, את מרגישה חשובה וזה חשוב אחרי הלידה, תודה לכל השותפות".

שבעה עוללים קטנטנים נוספו לקיבוץ מאז נפתחה הקבוצה, שבע לידות, שבע אמהות.

אנחנו מכינות תבשילים כיד המלך ליולדת (גם לאבא וילידים), דואגות לאיסוף וחלוקה ומאפשרות לפנות כמה רגעים במהלך היממה, לחלקים אחרים בשגרה החדשה. כל משפחה חדשה מקבלת תוספות לשולחן שישי, לתקופה של כשלושה שבועות. מנות מתוקות, מלוחות, מבושלות, אפיות. משתדלות להיענות לצורכי המשפחה.

הילי כגן: "תודה רבה לכולם. תודה רבה על תשומת הלב החמה והאוהבת. זה כל כך לא מובן מאליו וכל כך כיף. תודה שאתם כאן. אנחנו אוכלים כל כך טוב בשבועות האחרונים שאנחנו כמעט שוקלים להביא עוד ילד... נשיקות לכולם!"

אנחנו נרגשות עם כל תינוק שנולד, עם כל משלוח שיוצא, שמחות ונהנות להיות שותפות, לסייע במעט ולתת מעצמנו.

הטור של תמר

תמר דרייבלט (קמינצ'יק)

חוזרים לשגרה

אם יש משהו שהקפדנו עליו בבית למן הרגע הראשון היה שגרה. שגרת בוקר, שגרת אחה"צ ושגרת לילה. כל חבר שנוסף למשפחה (ההולכים על שתיים וההולכים על ארבע) היה צריך למצוא את דרכו להשתלב בשגרה הזו. לכולם ברור שיש שעה שסוגרים את הקייטנה.

ואז הגיע החופש הגדול.

זה היה החופש הראשון שלי כאמא לתלמידה בבית הספר, זו הפעם הראשונה שאנו כמשפחה חווים את החופש הגדול במתכונת המקובלת של הפסקה בין שנת לימודים אחת לזו שאחריה. בעצם זו הפעם הראשונה שהרגשתי על בשרי את הדריכות, הערכות, ההתכוונות שנדרשת מהורה לקראת החודשיים האלה ואת הברכה בקיומה של מסגרת חינוך בלתי פורמאלית. נכון שכאן בקיבוץ החופש הגדול הוא קטן, אפילו קטנטן יאמרו אנשים מבחוץ אבל גם כאן השגרה מופרת מתחילתו.

השחקנים מתחלפים, השעות משתנות, הגבולות לא כל כך ברורים ונוטים להיפרץ.

תוסיפו לזה את המלחמה, את האורחים מהדרום, את עבודה, את הבית ואת כל הדברים שלא עוצרים וקיבלתם את החודשיים האינטנסיביים ביותר בשנה. אז למה קוראים לזה חופש?

שלום כיתה א בפעם השנייה

השנה החלה בסימן לימודים. בתי הבכורה חוזרת לבית הספר אחרי חופש גדול ראשון, ואחותה עולה לכיתה א'. כבר בשיחת ההורים הראשונה הרגשתי שעמום קל. הנהלים אותם נהלים, הנאומים אותם נאומים, הדרישות אותן דרישות. הייתי כבר בסרט הזה ☺ עם מיקה.

מיד עלתה בי השאלה האם זה בסדר? האם זה הוגן כלפי אור? התחושה המשיכה גם במפגשים הבאים בבית הספר ועמה רגשות האשם. עד שהגיע היום הראשון. ראיתי לנגד עיני ילדה גדולה, מוכנה ומאורגנת.

ילדה צמאה לאינטראקציות, להתנסויות, לידע. אז עם דמעות בעיניים, הבנתי שהעובדה שיש לה את אחותה מרגיעה ומקלה עליי לשחרר אותה, וההכרות עם המקום מנטרלת את אי הוודאות. יפות שלי, שיהיה לך בהצלחה.

סיפור עם מוסר השכל על חתול

בוקר אחד, שניה לפני שנכנסתי לרכב, בדרכי לעמל יומי, שמעתי חתול מיילל. היללות היו ממש קרובות ובדקתי מתחת לאוטו וסביב לו עד שגיליתי חתול קטן ואפור על צמרת עץ גבוה וללא ענפים.

ממש מסוג המקרים בהם מזמינים את "סמי הכבאי". כיוון שלא ממש יכולתי לעזור, פשוט עמדתי מתחת לעץ ועודדתי אותו להעז לקפוץ. זה לקח כמה דקות שכנוע אבל בסופו של דבר הוא ירד, נעצר, הסתכל עלי וברח. זה גרם לי לחשוב על זה שלעיתים אנחנו כל כך רוצים לעזור אבל בוחרים בעזרה שאנו רוצים להעניק ולא בזו הנדרשת. לפעמים צריך רק לעודד ולתמוך ולאפשר למי שזקוק לעזרה לעזור לעצמו.

אחרי המלחמה...

נועם שורר

עכשיו, כשסוף סוף שקט בדרום, מצאתי לנכון לספר שבתקופת המלחמה אירחתי בגזית ארבע משפחות שביקשו לקבל קצת שקט מרעש התותחים והצבע האדום.

אירחתי את המשפחות בעיקר בגלל שהרגשתי צורך אישי לתרום משהו קטן למאמץ. למילואים כבר לא קוראים לי מזמן....

מה שחשוב לציין, ובעיקר בגלל זה אני טורח לפרסם את הדבר בעלון, הוא שכל המשפחות היו נלהבות מיופיו של קיבוצנו, מהנוי המסודר והנוף מסביבנו.

חלקן אף התעניינו באפשרות לעבור לגור כאן.

אודה על האמת. אנחנו שגרים כאן את היום יום, לא שמים לב לפרטים האלו ומקבלים את מה שיש כמובן מאילו.

נראה לי שהמכתב המצורף מדבר בעד עצמו.

לסיכום אני רוצה להודות לשגיא הרשקוביץ, שהיה בקשר עם המועצות והעביר אלי את הפניות.

5/8/14

נועם שורר וחברי קיבוץ גזית המקסימים,

מודים לך מקרב לב על האירוח החם והלבבי בקיבוץ, בימים טרופים של מלחמה וטילים.

זה לא מובן מאילו לארח בביתך ובבית ילדיך אנשים שלא מכירים.

מרגע שהגענו זכינו לקבלת פנים חמה, לבבית, עם הסברים ותדריכים, ומענה לכל מחסורינו, ושאלותינו, עד רמת האבטיח בבריכה....

הילדים נהנו מאוד - כאילו הגיעו לגן עדן - מחדר האוכל, לבריכה, לטיולי מחקר בטבע, והנופים המרהיבים.... שברגעי נחת אפשרו לילדינו לשכוח באמת את רעשי האזעקות והטילים, וליהנות מהשקט, מהטבע, מהיופי. לחזור אל עצמם בחזרה. עבורנו, זה היה סופ"ש של נחת.

הציורים שיעל ציירה בבריכה, ציורי הר תבור והעמק הנשקפים מהבריכה, ממחישים היטב את רגשותיה וחוויותיה.

פשוט אושר!!! מיותר לציין, שכולנו לא רצינו לחזור הביתה...

אין ספק הרמתם הפקה לכבודנו - תודה כמובן גם לליאוניד על החדר שארגן לנו ולשגיא - על קבלת הפנים הלבבית, כאילו היינו חברי קיבוץ גזית מימים ימימה, ובכלל על כל ההכנות שהכנתם, החום והחברות המיוחדת.

אין יותר כייף מסופ"ש שקט ונעים בקיבוץ והיכרות עם חברים מקסימים כמוכם.. מקווים לימים שקטים, ורגועים, ושניפגש בעתות שמחה....

אוהבים,

משפחת בנטוב - יואב, מיטל, אלה ויעל (יבנה)
ומשפחת מרגלית - שחר, לינה, מתן וירדן (גן יבנה)

טיול שבת

עמוס ואביבה דימינשטיין

הפעם הטיול לאזור הגליל המערבי חוף אכזיב, ראש-הנקרה, מערת-הקשת ותצפיות בקבוץ אדמית.

נתחיל את הטיול בחוף אכזיב, נוסעים בכביש מס 4 צפונה, אחרי נהריה עוברים את שפך נחל כזיב, פונים שמאלה "בשמורת ים אכזיב" ומיד פונים ימינה לכביש קטן שיוביל אתכם עד לחוף אכזיב הפתוח, אחד מהחופים היפים ביותר בארץ.

נתחיל מהמקום בו ניצבת האנדרטה שנקראת "פסל-ים" שנעשתה ע"י הפסל: יחיאל שמי, לציון העפלה לארץ ישראל, האנדרטה עשויה מגרוטאות ברזל של אוניות-מעפילים.

מה רואים: לגונות כחולות רדודות ועמוקות המוגנים ע"י ריף טבעי, בריכות-ים, שילוב נפלא של תופעת טבע ומעשה ידי אדם, סרטנים קטנים ותמנונים זעירים. אפשר להשתכשך במים ולהנות מכל בעלי החיים הזעירים שמסביב.

לאורך החוף פורח נר-הלילה בצבע צהוב וחבצלת-החוף הלבנה.

לפנינו שתי אפשרויות :

להקיץ רכב אחד לראש הנקרה (אם יש יותר מרכב אחד) ומהאנדרטה ללכת בהליכה מתונה לאורך החוף עד לראש-הנקרה (בדרך יש תחנה לבקיעת צבי-ים)

או לחילופין לנסוע ברכב לאורך החוף עד לראש הנקרה. לטייל בנקרות של ראש הנקרה זאת תמיד חוויה משפחתית מהנה.

נסיים את היום בעלייה לקבוץ אדמית לביקור במערת הקשת, המערה עצמה התמוטטה ורק הקשת נשארה עדות למערה שהיתה.

כדאי להגיע עד למצוק ולהתרשם מהתצפית המרשימה על כל הגליל המערבי והגליל העליון.

תטיילו ותיהנו

חיה לי מיום ליום

מירב ליטווק (כהן)

ההולכים בראש.....

מלאכים גיבורים על ארבע - בצל המלחמה

נדמה שבאחידות המפורקת שהתהוותה כאן בחודש האחרון, יש יותר שסעים, ואי-הסכמה מאי פעם. אם יש משהו, שנדמה שמרכז סביבו אך ורק קונצנזוס, זה תרומת הלוחמים בראש הכוח, לוחמי "עוקץ" על ארבע- כלבי עוקץ.

השימוש בבעלי חיים לשירות האדם נעוצים אמנם במאה ה-18, אך בשנים האחרונות הולך וגובר השימוש בבעלי חיים לצרכי האדם, מעבר לאלו שהיו נהוגים עד כה. במהלך ההיסטוריה בעלי חיים שימשו את האדם לצורכי מלחמה ולוגיסטיקה צבאית. בני האדם ניצלו את תכונותיהם המיוחדות של החיות (כוח רב, חושים מחודדים) על מנת לבצע דברים שלאדם קשה לבצעם.

כלבי יחידת "עוקץ" - הם לוחמים לכל דבר אבל - על ארבע. לאחרונה ראינו אותם במבצע "שובו אחים" ומיד אחר כך במבצע "צוק איתן", שם משמשים הכלבים כחוד החנית בגילוי המנהרות ולא אחת הם משלמים על כך בחייהם. ארבעה כלבים של יחידת עוקץ נהרגו במהלך מבצע "צוק איתן" ועוד כמה נפצעו.

הכלבים שימשו את הכוחות לאיתור מבנים ממולכדים ופירי תופת. הם הצילו עד כה חיי חיילים רבים.

כלבי "עוקץ" הם הלוחמים הראשונים במשימה, הם הראשונים לסכנה - הם כלבים גזעיים שגודלו במיוחד עבור היחידה במדינות כמו הולנד וגרמניה. הם מאומנים ומאולפים במתקן מיוחד במשך שנה ומשמשים כיום ככלי עזר רב ערך לכוחות הביטחון, בהם הצבא והמשטרה במגוון רב של תרחישים:

* כלבי תקיפה (כלבים שמשמשים לתקיפה כנגד גורמים פח"ע (פעילות חבלנית עוינת).

* כלבי חנ"מ - כלבים המסוגלים לאתר חומרי נפץ.

* כלבי אמל"ח - כלבים המסוגלים לאתר אמצעי לחימה, נשק ותחמושת.

* כלבי חילוץ והצלה - כלבים שתפקידם לאתר ניצולים וסימני חיים באזורי אסון.

* כלבי גישוש ומרדף - כלבים המסוגלים להתחקות אחר עקבות ולאתר אדם הנמצא במנוסה.

אצלי ואולי אצל הרבה אחרים תמיד מרחפת השאלה והדילמה האם ההסתייעות בבעלי חיים לשירותינו יוצרת מצבים של ניגודי אינטרסים בין שני הצדדים, בעיקר כאשר נגרם לבעל החיים כאב, סבל או נזק פיזי. זו סוגיה מאוד מורכבת וטעונית. אני מודה שתמיד כתבות על כלבים בשירות מרגשות אותי מאוד, וכל מה שעובר לי בראש זה ש"חברו הטוב ביותר של האדם" נלחם איתו כתף אל כתף, או יותר נכון כתף אל ברך. שאנחנו סומכים עליהם מאוד. מצד שני, ברור לי שזו רומנטיזציה-יתר של המצב. סוגיה מורכבת אבל זה דיון לפעם אחרת.

שתי דרכים פשוטות להכנת ברכות

התפוחים הצבעוניים:
פסטה לפני בישול, צבועה בכל צבע שתבחרו
(תפוחי הפסטה הם חלק מחבילת הלו קיטי)

חותמת התפוח:
תפוח עץ חתוך לאורכו, צבוע במכחול
ומוחתם על הדף

תודה!

חמש ריצות "ליל ירח" של קיץ 2014 כבר מאחורינו.

ברצוננו להודות לכל המשתתפים הרבים שלקחו חלק באירועי ריצות הלילה.
כל האירוע הינו על בסיס מתנדבים וכאן המקום להגיד להם תודה, לא ניתן היה לקיים את האירועים ללא העזרה הרבה שקיבלנו מחברי הקהילה.

תודה מיוחדת ליענקל'ה, שמלווה, דואג, מפרגן ואחראי לביטחון כולנו!

אנו מודים לכל אחד שתורם להצלחת האירועים:

עימאד וצוות המטבח, אדי זורניצקי, קרלוס פיצ'רסקי, גיורא גלברד, צביקה אלטמן, גדעון הולצמן, דפנה רוגע, גד עוז, אפרים אברהם, הלל ספיר, בן בר שדה, לבנת זגורי, מיכל צורף, נעמה צורף, יואנה רובין, מאי אברמוביץ, חן שורר, סווט זורניצקי, טלי אלון, רז בר שדה, רונית נוי, שי הבמבחת, אורי קרן, בן שוורצר, יריב אלון, נחשון דוד, שגיא הרשקוביץ, צפי הרשקוביץ, דניאל ליטון, נועם שורר, ים דורון, דור שולשטיין, אילון אלעזר, הילה בר שדה, ליאור הולצמן, אופק עצמון.

ניפגש בריצות של קיץ 2015 ועד אז מחכים לכם בחנות...
תודה מכל צוות חנות "סוף הדרך"!

למכירה

עגלה מסוג PEG PEREGO
כולל סל קל לרכב
לפרטים נוספים: 050-6304626

למכירה

למכירה ספה במצב מצוין במידות
2.00 X 1.30 יש לה ארגז מצעים
גדול. נפתחת ונסגרת בקלות.
להתקשר ל- 050-7260522

בשלוש השנים האחרונות קרו מספר דברים בחיי שגרמו לי לשנות את סגנון הבישול והמחשבה לגבי אוכל. הראשון היה קורס בישול, של שלושה חודשים בפרובאנס, עם שף מדהים, שאחריו יצאתי מושכלת בהרבה. השני - חברה חדשה שנקלעה לדרכי, אשר גדלה בבית עם אמא מרוקאית והמון סירים על האש, היא פתחה לי עולם חדש של אוכל ביתי וטעים להפליא. והשלישי הוא ארוע מצער שקורה לאחרונה, בו שכן קרוב חלה במחלה קשה, ומכיוון שאין לו כל כך משפחה התגייסנו ישר אני ובן זוגי לעזור ככל הניתן, בעיקר לקחנו שליטה על מה שאנחנו טובים בו - אוכל!

אז ככה שיוצא לי לאחרונה לבשל המון תבשילים ביתיים, בריאים, עם ירקות עונתיים וקטניות.

תבשיל חם של מאש ומנגולד:

300 גר' מאש מושרה כשעה
 במים קרים
 1 בצל בינוני
 5 שיני שום
 5 תפוז"א קטנים
 1/2 ק"ג מנגולד
 1/2 צרור פטרוזיליה
 1 לימון
 1/4 כפית מכל תבלין: פפריקה,
 כמון וכורכום
 מלח, פלפל שחור

שוטפים את המאש המושרה כמה פעמים ומבשלים אותו כ 20 דקות, עד שהוא מתרכך אבל עדין נשאר שלם. שמים בצד. קוצצים כל ירק בנפרד, מפרידים את גבעולי המנגולד מהעלים וקוצצים כל אחד מהם בנפרד. כמו כן את הבצל, השום והפטרוזיליה. את תפוחי האדמה חותכים לקוביות קטנות של ס"מ בערך.

שמים סיר על האש עם קצת שמן זית. מתחילים עם טיגון הבצל, כאשר הוא מזהיב מוסיפים את הגבעולי המנגולד וממשיכים לטגן. לאחר מכן מוסיפים את השום וקוביות תפוחי האדמה והתבלינים. ממשיכים לטגן עוד כמה דקות ומוסיפים את עלי המנגולד. מערבבים על האש למשך כמה דקות עד שהעלים מורידים את הנפח שלהם. מכסים את כל התערובת במים, סוגרים את הסיר ומבשלים על אש קטנה כ 15-20 דקות, עד שהתפוז"א מתרכך.

מורידים מהאש ומערבבים בקערה גדולה את המאש והתבשיל, מוסיפים את הפטרוזיליה הקצוצה וקליפת לימון מגורד.

בתאבון.....

שעות הפתיחה:

ב' ה' 10:00-14:00

16:00-19:00

שישי 10:00-14:00

שבת: 11:00-14:00

טלפון לפרטים והזמנות:

050.9550237

מבצעי ספטמבר - אוקטובר בחנות "סוף הדרך" בקיבוץ גזית

מוזמנים לעשות לנו LIKE ולהישאר מעודכנים כל העת במבצעים ואירועים מיוחדים

OUTDOOR
REVOLUTION

אוהל איגלו ענק ל-8

במקום 699 ש"ח רק 399 ש"ח

GoNature

נרתיק לפלאפון אטום למים

*מגיע עם רצועה לזרוע

במקום 199 ש"ח רק 39 ש"ח

new balance

נעלי NB לגבר

במקום 499 ש"ח רק 199 ש"ח

HI-TEC

נעלים אוסטרליות

*מידות
36-46

רק 219 ש"ח

*המבצעים בתוקף עד 15.10.14 או עד גמר המלאי

PETZL

REDBACK

KEEN

RAVEN
MOTION

SALOMON

GoNature

UNDER ARMOUR

OUTDOOR
REVOLUTION

TIMEX
IRONMAN

OSPREY

BROOKS

asics

saucony

סאקוני עודפים

50% הנחה

סיימתם לקרוא את העלון? אנא שימו אותו בתא הדואר של הארכיון. תודה!